

РУСКИ

FORBES

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ С.Х. С.

РОК II.	<p>Виходи раз у тижњу. Цена на један рок 100 динар. На 1/2 рока 50 динар. Власник Руске Народне Просвете. Друштво Одјечувачкој редакцији. Димитрије Панић,</p>	<p>Нови Сад штејарток 10. септ. 1925.</p>	<p>Рукописи и други листи треба послац на адресу „Руски Новчић“ Нови Сад, Војводинска улица бр. 2. — Претплату на Руске-Народне Просв. Друштвији Руски Крејтер (Бачка).</p>	ЧИСЛО 41.
------------	--	--	---	---------------------

Важносць политических партий

Наша держава єст парламентарна. То значи же на владу може прийти лем тієї партії, котра має вікуню у парламенті. Партиї так наставають узурпованням народу, людей, котрі на державу і на життя у ней мають єднаки погляди. І у тих що состоїв пешкайше демократическе уредження державох, які народ по своїх партійках управляє зос державу а не шицка власць у руках владарох. — Зос того слідує же юхди тот, котри сце своїми думами запровадили до життя і котри сце мають впливу на державське управління може має лем по політическій партії. Зато і модерна влада не рахує ні зос чим другим лем зос якосцю повідомлені партії. Гоч які идеї були красни і влеменити, вони мають лем тілько вредносци і зос німа це буде лем тілько раховаць, кечо су у могутності виступниць у парламенту як організована політическа партія.

Які є розіннні життєві
пержави, така і розіннна
робота у парламенті. Ту
що одлучусь щодо школи, що

дружтвах, о фамилиї, ту ще регулюють соціально-економічески одношенні поєднаних званійох и т. д. У цих самих "тих" вопросах наша католицька церква має свої окремі погляди, котрих це може іншак виразити як через таку політическу партію, котра організована на цій основі. Проте ще католіци цих самих державах організовали и до політических партійох, да у парламенту приду до слова. Так зробили Немци, Австріяни Чехи, Таліяне и т. д. а у нашій державі до тезасів Словенці. Французькі католици не були організовані у політическій партії па престо и мусили водзинці чекати борбу за свої права. У нашій державі кажди дзень віше яснійше постава же франасуне можжу так шмелю увредзоваці католицкі и християнскі чувствия нашо баш прето же католици неорганізовані до єднай парламентарнай партії. Задармо ще длярма проців влади по починках, вона-ще лем боі гумових кульбочкох а не паперових дзелок. Русини-католіци писому и на тото забуць . . . Павич.

родного просвіження тим всеї же того народу, що пришло зосередні власні народного спору. Кельє появало тута думка настала у глави п. Прибничанчича, котри погтуковав тоги школи, які виспівую молодежь у народному духу. І тута австрійський міністр ідея дається тим путем. Тоти школи були під кадзаром державних властох та школськими інспекторами могли их до милейшої волі підпорядкувати. А кед же я при підприємстві тим то роби, тери знахи, які державна власць нема повергти до своїх органів. Забранювання могло бы че ламати принцип, кед би державна власць у исто време място тих отворила цеві державни школи. Механічно, о тим ані че дума, то не думал ни олещ тез думки Його ціль була падком иниша. Вон ту яшо за одстранявши хорватського елемента. Забранюванко значи: зменшуване великого числа учительських силок и то баш зас хорватських краюх. Чи то у цінтересу нашої держави, котра ма зельки процент аналфабтох, друге дж-
тако.

Ми наплашувамо, що того на-
редаємо єдно Протестанство и не-
культурне діло, котрим юс у-
предаюв вилобода союзник і
указує мережі на католицькі
інституції.

ЖЕРТВИ КОРТЕЦОХ У ЖА- БЛЮ

Бозината съвар, ик ще призиверанкош шкъцо обещау а исканъ ще ЖМ не дава. Тайл обещали доброволциом жеми а не дади. Кед лажде видиали, же ще обещука не выполнюе примили на руку да сами себе жем удреля. И вони подавали бездопущен вакалска жем у Жаблю. Кед вадал същ жек предац на лицензаци, вони ще устроиши и гварелк же то ѝ. Пришла жандармерия и дас 17 тих людох пригнали до аресту до Нового Саду. Так настрадаха лажде, котри веря у тога ще обеща при изберанкош.

ЦЕНИ НА ЖЕЛЕЗНИЦОХ

Од 1 октября т. р. буду ценки на желязницих виїжки за 30 процентів а на новей желязниці по идзе до Сплиту к за 50 процентів.

ПРИБИЧЕВИЧ АГИТИРА

У посліднє време Прхбичевич поштов до Далмациї да а-

тириа. На этого избори приходи
ли нем даскељо пристапохъ
котрх ногт рејки супенди-
ра.

РОДИТЕЛИ ДЕВОЧКИ И. В. ПРЕСНОГО ОЧАСТИНИКА

В најзелю преславени по цач-
лъ зер'жки на торжествен
способ родасни дади, престо-
лоненасажденка Петра.

ФАБРИКАНТИ БЕСПЛАТНИХ ЖЕЛЕЗНИЧНИКИ КАРТОВ

У Београду позиције ванесна-
цалу банду тих, којијај се бе пра-
вели и другим предавали жељез-
нички карти. Утврђен је да су
они видали и попредали коло 800
таких жељезничких картох. Ва-
ситим држава чикодовала превељ-
ни суми бо баре веће людаде
поготоваје бесплатно.

ПОСТАВЕНИ МОСТА ІВІН НО- ВИМ САЛУ

Початком цього місяця маю започатк роботи коло постав-
лення нового желязного моста
од Нового Саду до Петровварда-
дина. Шишки слупи уж готови
и обшлопані.

ПОРТИКОВА ЗНАК

Фабрики шукру у Бечкереску парунаха порција око 5 милиони. А воне да не илази преносла своје седиште до Београду, и там јесто 5 милиони плаки лем 64.900 Динар. Войводински порцијово властни питало су фабрики порцију а доца наслеђе пиваци бе уж плавцела у Београду. Тераз ту ту аводу ма прениц машинске.

Кад фабрика будве обрадобо-
дена од портилох таји би ише
и нам чиниким требало пресе-
лјиц до Београду бо у Војводи-
ни не годан има витринаш токи
страховити порциј.

30c P. H. G. A.

Неофрэй О. Владимир Сабаш зевал Рускому Народному Просвітніому Друштву суму од 200 Динари. Сердечне подзекование! На кирбай конкурсски наберано 478 Дин. на руску просвіту.

Мароко

Уж пару місяців ровно доношую новини висти о буни, о ісміру, о кровопролитію, хторе постої тараз у так званої державі Мароко. До тараз лем поверхню осудовалий значені, але у найпознайшим времену ще веци о ней пише и бенісдуб. Прето спомісме и ми о тей державі дацо, за тараз лем у кратко.

Держава Мароко находитише у Схівропадній Африці межан Средземним Морем и Атлантическим Океаном. Цалу ей поверхню щащую на 800.000 км². Даєтіи од прилики трираз вешина як наша держава. Од Альму до Гібралтару не пагаю так звали гори Риф. (Тото племінне живе у тих горах, волаю Рифанци. Вони віддають буну проци Францувах и Шпаньолцах. Хто-ри владаю над німа). И по других странах жеми су гори и бреги але сст и велько ровніни. Найвекша є од юга, хтора ще канча до великої ровніни Сахара.

Життєльох ма од прилики тильно як наша держава (12,000,000) у 1889. року мала жителюх 9,400,000 зосіїх були: 5,345,000 Берберу 3,700,000 Араби, 2 мілійони Негри, 150,000 жіздів, 5,000 Европлян. Всюді ще лем на два імена даслья: Бербери, по най новішим Рифанци и

Араби. Рифанци су у цивілізації заостати, худобни. Жию межан горами. Маю свой самостанни язик, хтори неподобний гу другим язиком. По вери су мугамедане, не таки су фанатисти, як дагдзе мугамедане, часто ще бунели и проци своїх церковних водьор.

Рифанци су стародавні жителі тей жеми. Істория спомина же пред Христом у 107. року их країні Бахуа вось Нумидським країном воївав проци Римлянів. Дакле, уж у бара давним времену мали своє независне країнство. Але як цо видзиме пешка, так то було и давно. Хто-ри народ застал у культурні мушел робонаці, культурнейшому народу. Так поховали и Рифанци.

Європска культура ще віде баржей розвивала, помали нагнала до свого ярма становників цалій велької альте із культурою Африки и в других континентах. Уж такої пості горе спомінгутей війни. Римляніи скопирали єдину част тей жеми, и дали їй імена Магетапія. У 42 року по Христу римські цар Клавдій завойвав на жем Риф ізмена и зробив зней дна римські населенія.

Около 700 року Араби скопирали исту жем и за веци сті роки панували над нім. Зато туже і пешка около 4,000,000 Арабів. Араби жию пайвеци по ровнінах, то е. по родних жемах и по варошах.

Тараз и Рифи и Араби су подані — од піх культурнейших державах Шпаньолцах и Францувах.

Гоч буди Рифанци подчирмлбні, зато мало що не віше мали своїх народних преднякох, як Насікашніх. Їх є предник Абд-сл Крим. Як до велько раа у давніх времену ще бунели проци своїх угнетачох, так и тараз почали війну — против Шпаньолцах и Францувах, да ще башебода, да постаню самостанни. Дотераз досці добре напредовали. Щесце було на их страни

и то, же межан Шпаньолску и Французску державу не було спорозума. И єдна и друга робела лем на свою руку а, що веци и єдна другої на чюду.

У посліде време ще спорозумели и почали офензиву ведно — проци цалого фронта и уж всіхи усіх пошигли. Але дакотри новини пророкую, же кед Абд-сл Крим т. с. Рифи можу в війну витримати до відущої яри, та надвлашаю вони. Як будзе, увидиме. М. Полянка.

Широм світу

Енглеска

НАЙВЕКША ВОСНА ЛАДЯ

Тих днів у Лондону слущена до моря найвекша восна ладя на швеце на мене „Нелсон“. Вона має діла польского калибра.

Румунія

РУСИНИ У РУМУНІЇ

Пред румунську окупацию було у Буковини 216 народних українських-руських школок, 2 гімназії, учительський інститут, Польсько-прикладна школа, консерваторія школа. Вещкаль 16 утраквистичних народних (т. й. ведно зос Румуніями) и 2 таки гімназії. По окупации Буковини порумуніли 84 руські школи, котрі мали 241 класу зос 16,000 діцех а забрали 38 на-

ших школах Учительських по-размежали на румунські школи. 250,000 Русинох у Буковини немаю а ні єдній своїй народній школи.

Чехословакія

ГІВ РУСИХ ВИРОДОХ

У Београду ще находити даскелі „іранославці“ зос Подкарпатської Русі, котрі захабели свою греко-кат. віру и прешли на православіе. У Београдських по-вінох нападну ческого міністра Бенеша, котрі не дали сербському епископу Доситею бабрац по Чехословакії але що послал наїде „прошвицовац“ своїх зирниках у Сербії. Бенеш основав за наших одладнікох у Прагу самостанне владичество.

ФЕЛЬТОН

Богдан Лепкий:

У глухим куту

А вон лем попатрел на вібо, ісмі подумал та гварді:

— Два форти, два сесері и инде штири пастаки.

Пан руку до кишені, прераковал та лем з руку даї анак, да го вища на шлебоду. И од того часу веци го не рушаю. Бояше!

— Велька Божка сила и велько Його милосердие над пами гришинам! — гварді Габор.

— Ну, але, як вон постал таки мудри? Чи ще уж таки народзел?

— Ай, дзе там? Як це! гуторя, бул вон бара слаби. Дзе лем яка хората, кожду мал.

— То го так нечисти сціл погубиц — повед Габор.

— По цалим дні, — гуторяла жена, — віше лежал, у жиме на ляточки, а в ле-

це у загради у бразди, та лем патри на небо.

— А небо белаве и по-крите билима хмарками. Сдного разу баш на саме поладки гварди вон гу своїй мацери, а його мац худобна вдови. — Я, мамо, уж шинко знам.

— И од теди зна... Но, але ми мушиме йїц! Загуторели ще в вами, а драга далека! Оставайце здрави!

— Идаце здрави! — одповед Габор. Та, най, вам Бог поможе, да ще дошане, цо вам треба!

Дай Боже! Дай Боже и пам! — одповеди жени и пошли по драшки. За кратке време нестало их межан житом, лем их червени хустки з билима чесніками гойдали ще по габох жита, як діва заблукани огніки на блату. А потім погасли... Длugo патрел, Габор за німа так дзігро. аж му у главі дозрела нова дума.

— Кед помага другим, помогає и міс! — гуторел

и души дому.

На други дзен пошол. Охабел жито, охабел другу роботу, що ще за ділджарку призберела и пошол до Кріпіци.

Тамті жени баш виходзеля в днора, кед вон падишю.

— А цоке?
— Та піч.
— Порадзел?
— Чом би не.
— И розгали це.

Чекал Габор дас годзину, аж пришол шор на ніто. А кед то авволали до хижі тресли ще под нім ноги, як од жими. „Чи порадаї?“

Хлапец, гуторел з нім досці длugo найперші за вінчану, а веци почал одразу гуториц Габрови, же йому, як Габрови, ніяк не ізре, и же вон, Габор, ма вельку терху на шерцу.

Габор лем з главу махал. А веци хлапец вился на лавку и винял зпова обра-за швецену багнітку. Габор ще на початку злекол, бо думал, же го вон сце биц,

але хлапец нарезал з твої багнітки три сочки, зобрал их до гарбци и потрес як дзеци з орехами, кед пе баля. Потім пришол гу пецу и висипал на лінчики назад на паркань.

— Вашу хижу, — сварел и запатрел ще на розсінані палічки, як до кнішкі — вашу хижу уж так майстрове направели. Треба ю на друге место преложиц, — розумице.

— Ша як да розумим, але то велька Брига.

— Брига то вона ствар, а моі в повесці, що знам. Кед сцеце, да вам ще наш щесце врачи, та преложиц хижу лівим углом гу югу, як до твої вишеньки, що на конці загради... То мої слово.

Затим позберал палічки до громадки и руцел до огня. Палічки ще влапели ви-бухли и нестало их у сдней минути.

Габор пе врацел дому. Кед преложиц та преложиц, кришак ніт!

Мадярска

железница Сегедин-кикінда.

У Пешті подписані акт мідзі нашу державу і Мадярську, по котрим ще вибудув железніца од Сегедина до Кихінди. Вона має велику важливість за Сіверні Ганат.

Польська

унічтожене русинох

Міністар Грабски видав наредбу, по котрій маю руско-українські гімназії по мали преси до польських рукох і польського душа. Руски ще буде препо-

давац лем латински предмет и гімнастика а шицко, друге на польським языку. На тот способ за 8 роки нестане руских гімназій у восточній Галиції. Так випатра польська толеранція у практи.

Русия

школи на Україні

Новини циши, же міс просвіта бараши на нашій Україні, тобто народ велько-щерпи под більшевиками. Україна має 284 просвітити інститути, одних лем 53 за воспитовані дверох и 22 риски школи.

Производитель конопли

У міністерстві Тарговинії отримана конференція власци зос заступниками и зос производителями конопли. На тій конференції констатовано, же у Італії 100 килим виробеній конопли кошта 925 до 1025 лири. У Берліні 2—3 златни марки. У Солуну руска и індійська конопла велько горнила од наїї конига 45 фунти штерлингу по тонні. По тим би нашу коноплу требало предавац пайменей по 20 динари по 1 кили. За не виробену коноплу була би цена 120—130 динари.

Фабрики тверда, же ще у прероблені достава 70

проценти ключа а 30 процента чистого. Прето гваряже не можу плаць сирову коноплу ведей як 80 дин. Медліти то не плаць, але ствар стой на спак. По заключеню конференції це би конопли мушела бути 120 до 140 динари за 100 кили. Ствар придана міністрови Дру Країну па преучувані. Фабрики не послали на конференцію свого представителя и увидзи ще чи вони буду поштоваш того рішення. Треба спомпець же конопли влоки були велько драги и же не возможно подумаш, же би цени спадли на єдину тріщину.

ЧИТАЙЦЕ РУСКИ НОВИНИ!

Треба так якошак робиць, юбі син не видаєл, бо буде сперац. Інде нешка треба поїсць до супедох и модліц іх за на котро, рано, такий по фрінтику, кед уж ступко видає. Док ще Михайлло врачи а роботи, хижка буде уж рушена и вон сам буде муциц помагаць, и готово.

Як парумая, так и зробел.

* * *

Михайлло, як звичайно, такий по фрінтику пошол до роботи, зам гу тому мосту, по го пре вийсю направляли.

И нешка, як пред тюкільом, було му на інерцу так чешко, як да го строчин дуб привалел.

И нешка вон при роботи думал себс, як би вийсц зос тей биди. И нешка вон здохующи шептал. „Най ім Бог помоге.“

Інде до поладія хибело дас годзіна, лебо и ведей кед гу п'яму прибег Його младши брат Мирон.

— Охаб шицко та по-

лагляй дому!

— Що ж там заш?

— Апо премесную хижку.

— Чи ши ошаліся, чи по тебе?

— Ні, опалася я, лем ци правду гуторки. Зволали людах и прекладаю.

Михайлло охабел роботу и пущел ще до вала. З початку ишол помали, а ведка бегал як конь.

Оц церкви було видно їх обієсце, як на длані. Гопатрел. Народа полни двор, а таки крик, як да гори.

Єдни винишую а хижки шмати, посуди и други ствари, други виноша пец, а генти заш подкопали деревяні фундамент и дриляю под нього груби колоди, як розвалки. „Давай! Вегай! Тримай! Бер!“ — гучи по цалих валах. Єдни дриляю других, єдни других не розумя, як звичайно, кед ще бараши помагаць.

Михайлло ще лем за главу візявл. „Боже, ци вони робя, ошалели! — и пущел ще бегац по драже

ЗОС НАШИХ ВАЛАЛОХ

Шид

КИРБАЙ

Того року центральні земи наша кирбай (Преображене) з величним торжеством. Св. Службу Божу служил певній др. Т. Фірис зос Петроцюх, віс аспісанцію ведей, страних панох. На коршуши шиковал наш церковний хор под управу п. учителя Г. Дуди, а шливано будо така складна и торжественна як го нице ѹгда не чула на лем наша але ані одна руска церква у Срібні. Шливаче зос страних помогли одніживаць и даскельо складби у мужеским хору, котрі ще бараши попачали (Воскресінні, Свят величай...). Наканоні бараши христин О. Берсінські зос Пішкоревиць. Після Служби вишли аже паніки пред церковним порту дрецані о. Петранович пошвецел нові камені крик, котрі надано поставили на место старого деревяного Церковного одборови служби на час, же за таки іратки час аробел таке діло. Прето циляк Еміл Яким дал о своїм тощому вімальованім красни образ, а як чуви, ище три образи даю вімальовані таємовіна парохіяне.

† ДОРА ЛАЗАР

Наши олицепоянати и у Шиду перша к віднини руски качмар, умар по краткій хороти. На вічни вічинок виправадзено го велике число Його родини и приятельох.

ГАЗДОВСТВО

Уж ще почало робиц зос ву-
крупу репу. Того року не бараши, и даскельо пие ані робота ви-
клади. Воніци уж крою и наводуга потно ще вос
бербу. На толкву и беркасов-
ским су слаби, а пос якож и у селяністу стоя доск зебре.

І. К.

але през загради, кадані білжай.

Лем да по скорей, да затрима, бо хижка стара не витрима! — думал прескакаючи бразду и плоти, як пес.

Ище два загради а там уж іх улічка — и Михайлло бега иде спорше.

— Бер штранг! Подперай мур! Дас княнка? — брини му в ухах.

— Стримайце ще людзі! Почекайце на мене! кричи Михайлло зос сушедского двора.

Але його цікто не чув, нікто го ані не слуха.

Подважуй хижку колами! цагай штранг! Ано гей!

И даскельо пари рукох давиця хижку а того места, на котрим вона стала даскельо роки, а у исто време даскельо моших паастких рукох подпера бочни мур, да приля хижку напререк. Други меркую на розвалки, лапаю за штранги и цагаю. — „Главу розвалім! — кричи Михайлло боз се-

Дюрдьов

ДЮРДЬОВСКИ КИРБАЙ

Як зме є остатціх новинок явіли наша церква у Дюрдьове слави того року свій 25-річний ювілей. пред 25 роками, кед ще наша церква пошивецовала, анило ще на турадії брацюх Русіанох зос шицких на-
ших валалох та ще и герак о 25 роках тому наїдаваме и прето замолівоже нашіх преч. пано-
гох, родаків, приятельох, зна-
кох и шицких наших добох
брацюх и шестрох да нас усіх
нашій ювілайні! радосна и славна почесна своїм прише-
ствіем, да наша радосц буде
соякупна шицким Русіаном.

На памят того красного ю-
вілех буде ще у наїї церкви
как дасме пред кирбайом
отримана по кождоденії Служба
Молебен до Преч. Діви Марії в обходом коло церкви и
другими побажаннями о ум-
рених церкви, аз отпуплені
грихах, благословенії нашого
валалу и руского народу за
поковения усошіх наших імо-
вів маковіків за хоторих ще даети,
по кирбай одслуки на 9 годин
великі Служби Божі.

P. Керестур

На 30 VIII. ван буд Керестур швеціком одній велької и різкій славі. На тот діень дождя, же и ван еден, його син ступів пред Остіар Господій. У кращіх оквіщеній и роціній церкви, на істим Олтаре, пред хором тиазель пред філ пріял святи чин священства, при велької славі присяял Всеогутому першу безкровну жертву Нового Завіта каш младшіх ініціаторів О. Владислав Сабов.

Уж добра раго паніко ще готовило на турадії славу. А пред

бе, „Охабці! — але у тим ще пошиоцел и спаднул.

— Гайде нараат! Брен, два, три! — заповеда Габор.

Нацагую ще жили, ву-
каю груби штрапти, модую
що спрахніти греди.

Стрека ще почина колі-
сац, хижка ще ківа, як да
ще рихта прескочиц — и
парац пагло трещінє на жем, як дуб вдерені од грома.

Трещінє, гирмече и врак. А затим щихо.

Народ одскакув на шицких
страниц и здалска ще при-
прати великої розаруцанії
громади древа, слами и
гліни.

Свят! Свят! Свят!

— А дає же Габор? Дає ще
подзел бачи Габор? — о-
віва ще еден од сушедох.

Дас мой чоловек? — йой-
чи без себе жена. — Ви
забили моего чоловека.

Хлопи ще руцели на раз-
валено место и за яку годину
вицагую розмляжджите-
не Габрово церо. — ак-

саму службу Божју, напојиши је оцовски дом иеопрезвитера јос родину, товаришака и друштвом, хтори го већ крајне допозадише до парохије. Ту го већ дочекала и до црквији крајне отијеравајућа асистенција и то: домаћи парох О. Михајло Мудри, вербаски парох видархидакон О. Алекс. Абодич, коцурски парох О. Јуриј Биндаш и домаћи капелан О. Михајло Фирак.

На служби красну казанију објимаја Џого првији катихета О. Биндаш, где зос прекраснијим словами приказаја вељку радосћ јаку на тог даснију доживљајући цркву, пјаша епархију, паша ватал, а особено родичи неопрезилтера. У вслх ше очи при тим зос слизми наполнети, и поизграли на њештићима редочима, хтори ше на силу стримовали од разасних слизми, же би по тим при св. причасци приступели ту олтару и перешираја зос вељким страви-

хопочашњем пријатији хлеб жије већ вострукох својега дасника. На хокиду св. служби Божјеј подсељојаја је млади чапоцеј свој перши благослов а то најперше свијештјаком, затим свој скрб роднине и на концу шијаким присутним, хтори ше там у красном чину находеши. Вељ, до је могаја иза служби, пријатији св. благослов истија даје њезуји.

Вечар истога дна славел паша иконостаси Владимир у родитељским дому примијији. Ту је у крајне украсијених хвјажа амнијило велике число домаћиња и странског интелигенција, родијени и приятельји. Ту засе краснима бешедама; приятельским словима и веселим писменим приславили и довершили једен богати дајење, дајење хтори шијаким више остане у мјесецим паметку, бо нам пријес једнога младога роботија у Цркви Христовији.

ШВЕТОЧНИ

ЕВАНГЕЛИЈЕ НА НЕДАХ XIV.

Рече Господь притчу сию: Уподоби се царство небесное човеку царю, иже створи браки сију свому: И послал раби своя призвати звану на браки и не хотяку прийти. Таки послал и љуби, глагола: ријте званымъ: Се обѣдъ мой уготовахъ, љуци мои уптинаша исколнена, и вся готова; придији на браки. Они же побрегше отиоша овъ убо на село свое, овъ же на купли своя: Прочи же бише рабовъ его, досаднига имъ, и убиша ихъ. И слышавъ царъ той разгневався, и пославъ ја сваја погуби убийци они, и градъ ихъ замаже. Тогда глагола рабомъ своимъ: бракъ убоготова естъ звану же не биша достойни. Идите убо на исходища путей, и слица аще обијете, призовите на браки. И изнедаше раби они на распутја собираша вељку, ћеликъ обрѣтоша; смија же и добрији; и исполније бракъ вовлекашихъ. Виједъ же

ОДПОЧИВОК

шаръ видѣти вовлекашихъ, видѣ ту човека не оболчена во обѣдније брачно: И глагола ему: друже, како вишелъ еси съмо не имај однѣнїја брачна; онъ же умолча. Тогда рече царъ слугамъ: свијазавши сму руџу и љозу, возмите его и вверзите во тму кромъшнюю: ту будећи плаћ и скрејете зубомъ. Мнози бо суть званы, мало же избранихъ.

Под царомъ разумиме небеснога Оца, под синомъ божјакијскога Спаситеља а под свадбу разумиме невијоведане блаженство вичну славу, котру Исус Христос як Бог уживана на небе. Поволани госци су шијакији людзе, котри треба да вежнују учасци у небесніји свадби. Свадебна шматка сестајаја Божја. Шијаким дана свадебна шматка алјакаји исцелији. Едни пошли по својији драги — а не брига их за повољанку, други забили слугох цо их волали. Едни пријали

свадебни шмати — а то зме ми шијаки Християње, котри зме зос кресцетњом пријали потребну ласку Божју и дужни зме ју чуваји док је прииде Господь контролирац на дајење нашега суда. Да и нам не пове: Пријатељи јак шији поштол без свадебних шматох. Запаметајме 1.) Вељку вредносц тесији свадебнога шмати зос котру нам украсији нашој души 2.) нашу дужносц тије.

I. Вредносц вељка, бо ју Господ драго купеј. И то засешијим цо мал. Вон офоријаја своју чесц, свој живот, своју душу да па ново придобије стражену ласку, свадебну шмату. — Тота шматка времјето је човека так, же вон постава дајејко божо. При людзох под красну шмату часто је крис чарна душа, под Христову шмату може бујији лем красна душа, и цо длагше ношимије ту шмату више бива красна и душа лепша.

II. Најда дужносц ту шмату сеће погледац. Бо на цо ми шијакоје ботатство, кед на дајење рачунох и препагранајије будеји мајац преписану шмату ласки Божјеј. Тота шматка може је и купиц — зос се слагаји и зос кревљу. Слажи су сердечни јаљ за грихи а крс — тайна св. споведзи, котра душу умине. Наша дужносц ту шмату себе зачувац од почијане зос блатом — од григох, и по возможностији баржей јој украсовац, зос побојносцу и добрима дјелами. Шијаких Бог вола до вичнога блаженства але ухода лем тоги, котри сеће приобрели достојну свадебну шмату души. Вељ су поволни але мало вијеји! Медак тима малима будеме и ми! Павић.

Берза

Службени курс дудасије валута при нас одредијени за месец септембар так:

Наполеондор 216 динари.
Турска лира 242 динари.
Фуџта 271 динари.
Долар 54.50 динари.
Канадски долар 56.
Немачка марка 13.50.
Аустријски шилдинг 7.85.
100 франца, франкох 262 динари.
100 талијанских лирох 202.
100 белгијски франкох 254 цип.
100 холанд. форинти 2250 динари.
100 румунски леј 28.50 динари.
100 бугарских леви 46 динари.
100 данских круни 1200 динари.
100 шведских круни 1500 динари.
100 норвешких круни 1.040 динари.
100 пасетоса 805 динари.
100 грчкима 86 динари.
100 чехословачких кр. 165 динари.
Еден милион маја, кр. 785 динари.

Тарговина

Жито 255 динари.
Кукурица 175 динари.
Яреј 190 динари.
Мука 0.410 динари.
Хлебоба мука 270 динари.
Отруба 130 динари.
Статок на забиваше 4—10.50
Целијата 14—17 динари.
Швини 13—15 динари.
Баланчата 11—13 динари.
Риби 15—20 динари.
Риби дробни 10—14 динари.
Гуски клюкаши 18—20 динари.
Гуски худи пар 90—120 динари.
Гуски јлади пар 80—100 динари.
Качки пар 50—60 динари.
Пудњи пар 85—100 динари.
Курчата пар 35—45 динари.
Вајдо 1 динари.
Мухар шено 0.60—0.70 динари.
Слама 0.50 динари.

Дужници и претплатници

Модлите се, претплатникох, „Руских Ноћија“, котри иже не најмијели претплату нај дојраз иошлији својој длуство до Просв. Дружтва у Керестуре. Не шумне читаји новини а не плациј!

ОГЛАШКА.

У Руским Керестуре у СТАРОГО ПЕКАРА јакди дајење ФРИШКОГО ХЛЕБА може ше черац за жито, за муку и за пенжији кушији по 4.50 Дин. за кило. За килу муки давам килу и 10 дека хлеба. Надалей препоручујем шијаким тим, цо буду отримовац СВАДЗБИ И ПИТАНКИ, же можу добији ШИЈАКУ СУДЗИНУ, цо за свадбу треба. Исто так можу добији ВШЕЛЈАКЕЈ СУДЗИНИ, белавеј и портулановеј по најтучијији цени.

Надалей опоминам тих, котри мне дужни жита и муки нај ше силую цо скорији принеси.

ЛЮДЕВИТ АРТ.